

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

София, 2 февруари 1979 година

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

ДНЕВЕН РЕД	3 стр
ПРИСЪСТВУВАЩИ	4
ОТКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	4
ПЪРВА ТОЧКА	
ДОКЛАД НА ХУДОЖНИКА	
Драгомир Петров	5
предс. Дико Фучеджиев	7
ИЗКАЗВАНИЯ	
Филип Филипов	8
Крикор Азарян	9
Кирил Неделчев	10
Антония Каракостова	11
Банчо Банов	11
Рачко Ябанджиев	12
Николай Николаев	13
Венера Наследникова	13
Славка Славова	13
Васил Стойчев	14
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	14
ВТОРА ТОЧКА	
ДОКЛАД НА РЕЖИСЬОРА	
Димитър Стоянов	16
ИЗКАЗВАНИЯ	
Банчо Банов	18
Антония Каракостова	19
ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА	20
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	
Дико Фучеджиев	20

3

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

Стенографски протокол

София, 2 февруари 1979 година

/Открито в 16,05 часа/

- o -

Д Н Е В Е Н   Р Е Д

1. Обсъждане на декора и костюмите на "Миллионерът" от Йордан Йовков.
2. Обсъждана на декора и костюмите на "Назначение".

- o -

ПРИСЪСТВУВАТ:

Дико Фучеджиев - председател

Васил Стойчев - партиен секретар

Николина Лекова - председател на съюзната организация

Юри Ангелов - секретар на ДКМС

Виолета Бахчеванова

Георги Бакърджиев,

Антония Каракостова

Банчо Банов

Крикор Азарян

Александър Григоров

Александър Панков

Славка Славова

Филип Филипов

Николай Никослаев

Рачко Ябанджиев

Кирил Неделчев

Георги Черкелов

Димитър Стоянов

Никола Петков - режисьор

Атанас Велянов

Драгомир Петров - художник

Венера Наследникова

- 0 -

О Т К Р И В А Н Е

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Откривам заседанието на художественя съвет.

Тука са режисьорите и художниците.

За първата постановка давам думата на др. Драгомир Петров.

П Ъ Р В А Т О Ч К А

ДОКЛАД НА ХУДОЖНИКА

ДРАГОМИР ПЕТРОВ: Доколкото знам, на миналия художествен съвет др. Петков е изложил концепцията. Аз мога само да кажа какво е нашето сценографско решение, какви са и нашите намерения.

Изхождайки от материала и изследвайки времето, ние се съобразихме да направим един спектакъл, който да има връзка с нашето съвремие. Т.е. от къде се заражда една буржоазия в България, как тя има своето развитие, какви катаклизми изживява тя. Т.е. ние искахме да направим да се види, че нейното начало е селото и с него тя е най-дълбоко свързана.

Арената ни служи като една ограда, заобиколена от оборите, тези подвижни пръти. Долу е сламата, която е постоянният спътник на селото. Независимо от това, че те са се облекли като граждани и че са си надвили на масрафа, те са си останали все пак селяни в душата.

Неразривният им спътник - животните, които са същевременно и закачалка, на която си закачат шапките, а антрето служи като втора площадка, т.е. фактическата сцена на малката сцена. Във втора картина, където е ветеринарната, тя ще ни асоциира за ветеринарната лечебница.

Тези прозорчета са отворени. Това са всъщност вратите на един обор. През тях ще се прокрадват персонажите, които искат да посетят или наблюдават с любопитство новия милионер, или пък

от там ще влизат.

Трансформацията ще става в една непрекъснатост от едно действие в друго. Играта с масата, с леглото, което ще има и еснафския си вид, и аскетичния пък у самия Кондов, неговия кабинет

Това е играта. Условното заключване ще бъде вече със затваряне с един прът и условен катинар, т.е. съществуващ катинар, в което те ще се почувствуват също като говеда, вързани или заключени, защото едно говедо не може да излезе от такова ограждане. Човекът може да излезе разбира се.

Ние се помъчихме чрез това да направим един волен артистичен театър, в който да има една непрекъснатост на действието с много пласиране и с неочакваности в самите положения, в които те ще изпаднат.

В костюмите се решихме да минем в едно ретро, което е найблагодарното с изразителния сецесион, който е бюргерското, което е парвенющината, в една коприна дамските, мъжете с жилетките, френча. Аз съм от Толбухин и знам поне по него време, не точно по него, но все пак остатъците, които аз съм докоснал, че много се ръководеха там по букурешката мода. А Букурещ беше Кючук Пари както му казвахме ние. Те се водеха най-много от френската мода. Така че там имаше много елегантни хора. Независимо че градът беше в кал до ушите, те си носеха лачените обувки в гумени галоши и съсъбуваха, оставяха ги пред вратата и си влизаха най-елегантно вътре и стъпваха вече на персийски килими, съчетани с чергите и т.н.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Всъщност тези галоши са много удобни.

ДРАГОМИР ПЕТРОВ: Това е неразделната лампа с кристалните висулки, но пак си е газена.

БАНЧО БАНОВ: И сега пак ги има.

ДРАГОМИР ПЕТРОВ: Да, сега пак се върнаха на мода.

Така че днеска, когато ние правим "Милионерът", има много допирни точки до този еснафски отенък, който се прокрадва все още в нашето време.

Това е вкратце. Нямам повече думи да ви занимавам. Може би у вас ще се породят някои въпроси, на които ще се помъчим с др. Петков да отговорим.

Благодаря за вниманието.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз, доколкото си спомням, Йовков доста благодушно се отнасяше към своите герои, пък вие проявихте тука много свирепо отношение към тях - като говеда малко ги правите. /Веселост/ Понеже режисьорът, доколкото си спомням, така каза за отношението на Йовков към своите герои. Разбира се това го казвам между другото.

Имате думата, другари.

Колко места ще има в салона?

НИКОЛА ПЕТКОВ: Само 16 стола се махат.

ОБАЖДАТ СЕ: 160 места.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: А, браво, много хубаво!

Сега искам да съобща нещо тука на художествения съвет.

През 1930 година ще се чествува 100-годишнината от рождението на Йордан Йовков, т.е. следващия сезон, за който ние друга постановка няма да можем да правим. Аз навреме се сетих, та казах на авторите да направят вариант за сцени, на които ние ще играем. Но това нещо вероятно ще се играе на голямата сцена на театъра. Така че може би когато завършат и когато излезе премиерата, когато излезе и "Опит за летене", ще се наложи да се направят някои репетиции на голямата сцена, когато са репетициите намаса на "Майор Барбара" и голямата сцена е свободна, за да бъде приспособен спектакълът и за голямата сцена.

СЛАВКА СЛАВОВА: Само горе или и горе, и долу.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: На двете места. Другари, трябва да бъдем реалисти. Друга постановка на Йовков няма да можем да направим за 1980 година. При всички случаи трябва да имаме този вариант при необходимост представлението да се играе на голямата сцена. Това налага допълнителна работа на режисьора и на художника, което ще им бъде съответно отчетено, ще им бъде дадена възможност да си свършат работата.

Имате думата.

Има думата др. Филипов.

ИЗКАЗВАНИЯ

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Авторът за това е голям, за да може да се види и такова решение в него. Но може би не е онова, което първо би му дошло на ума. Първото няма да бъде най-художественото, а ще бъде онова, за което всеки би се сетил. Но законно основание има и по друг начин да се прочете Йовков, спазвайки все пак онези обстоятелственост, която той е дал в произведението и онези ремарки, които е направил.

Но това решение е на ръба дето се вика и е възможно. Особено като каза, че тази арена ще бъде обградена с такива пръти, с които се ограждат оборите. Като гледаме главите на тези говеда там, се вижда изведнъж едно премислено решение и от режисурата, и от художника, едно решение, което не е чуждо на земята, на бита и на философията на хората. Във всеки случай е възможно решение, интересно решение, стига да може целесъобразно с тази стълбичка там... Нали това е стълба.

ВЕНЕРА НАСЛЕДНИКОВА: Това е шикма.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Шикмата де, по която се слиза надолу. Това

дава една възможност за едно богато пластично раздвижване на нещата в двете площадки, в двете пространства. И боравенето, разиграването на мебела, на акцесоара на сцената с една вещина за правяне и на други спорни моменти и на други обстановки ще бъде полезно и необходимо, за да може да се разкрие това.

Ретроградата е много интересна, много богата.

Сега Йовков гледа много по-благодушно на своите герои и на всичко онова, което има вътре този милионер, с една голяма доброта, с една снизходителна усмивка към техните увлечения. Но когато искаме да социологизираме нещата, можем да стигнем и до един такъв полюс. В изкуството това е ценното, че за него рецепти и канони няма. Не знам защо ми приписват на мен такива неща. Всяко може, стига да бъде направено убедително, въздействащо, интересно. Самото решение е толкова дето се вика на ръба на нещата че е дълбоко изживяно и премислено от двамата творци. И тази вяра, която тях ги е ръководила, трябва да влезе в душите и сърцата на актьорите и след това в зрителите.

Аз приемам, другарю директор, едно такова решение, оригинално, встрани от нещата малко, но в никакъв случай не може да се каже, че е извън нещата, които са дадени. Това е моето отношение.

КРИКОР АЗАРЯН: Аз ще изходя от това, което каза др. Филипков, защото в общи линии моята мисъл се покрива с неговата.

На пръв поглед това, което ни предлагат авторите на представлението, наистина изглежда шокиращо, но това е така да се каже само в първия момент, с оглед това, че човек все пак по инерция, робувайки на христоматийни представи за пиесата, на автора и т.н. Но всъщност от всичко предложено тука лъха театър, провокира, предизвиква към интересна театрална работа.

Наистина това съчетание - под, послан със слама, и тези

герои в тези костюми - това е много ярко и много интересно решение.

Що се отнася до забележката, която и вие направихте, и др. Филипков коментира, за снизходителното, насмешливото отношение на автора и тука вече по-драстичното наше, аз мисля, че в това има известно историческо оправдание в смисъл, че в зората на буржоазията може би един такъв автор като Йовков е гледал снизходително към собственическите амбиции, към тази страст за милиона.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Той не е остро социален.

КРИКОР АЗАРЯН: Да. Но днеска в наше време така да се каже с тази перспектива това явление вече за нас не може да бъде обект на снизходителност, а трябва да бъде обект на сатирично, дори бих казал и гротескно отношение. Така че аз смятам, че подходът на авторите е социално оправдан и аз приемам и декора, и костюмите.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз също приемам и сценографското, и костюмното решение и нямам абсолютно никакви бележки. Трябва да ви кажа, че аз никога не съм се съмнявал, че този художник^е ни предложи друго освен добро решение на пиесата, защото го познавам като творец.

Но бих направил, ако ми позволите, няколко бележки, и то бележки, които предполагам, че ще бъдат полезни за двамата автори на пиесата.

Не знам дали в някои моменти тази маса няма да пречи на това легло и на тези зрители, които ще гледат тука какво става, и обратното.

И друго. Ние имаме много малка височина и не можем да си позволим някакво голямо тяло, ако те искат да направят тази лампа голяма. Тя ще пречи на осветлението, а ще пречи може би

и на тази част на сцената.

Само това ми са бележките.

Трябва да ви кажа, че определено харесвам и едното, и другото.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Само две думи искам да кажа. Много ми допада решението на сценографията на "Миллионерът". В него има много виц и много възможност за игра. Явно е, че ще се прави една комедия с много смях в нея. Смяхът може да бъде съответно дозиран, за да не стига до сатирични краски, а може и да стига до такива неща в костюмите. Но жанровото присъствие в погледа и на режисьора, и на художника е много ярко и благоприятно за спектакъла им.

Това съчетание на сламата с тези мебели, на обора, на пода, много ми харесва.

Доколкото разбрах от предварителните обяснения, това ще бъде най-ниският възможен подиум на арената долу, така че ще има най-голямо разстояние от полилея и много силна амфитеатралност на залата, така че не вярвам да се пречи на погледа на зрителите.

На добър час!

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Това е въпрос на планиране.

БАНЧО БАНОВ: Аз мисля, че имаме едно хубаво решение. Аз също приемам декора. Той е много интересен.

Бих искал да кажа, че наистина този въпрос, който се повдигна тук за интонацията на автора в "Миллионерът", е много уместен. Но ми се струва, че едно е интонацията на автора, когато е писал пиесата, и друго е вече нашето отношение приблизително 50 години по-късно. И би трябвало може би и ние да кажем нашата дума, още повече че за съжаление тези черти, които Йордан Йовков описва с една благодушна усмивка, се оказаха твърде жилави и в

наше време доста плевели излязоха от тях. Към тези плевели ние не можем повече да се отнасяме с благодушие.

И във връзка с това имам едно може би глупаво предложение - не бих искал зрителят да се отдели от това, което става на сцената, т.е. някъде ми се струва, че тези връзки, където се връзват добичетата, нека да бъдат по-ниско, дори до земята. Една крачка и ти също си в сламата!

Само това исках да кажа.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Аз искам да задам само един въпрос, по-неже малко закъснях. Този подиум долу ще бъде ли покрит със слама или ще бъде нещо рисувано, някакво платно. Натурална слама ли ще бъде?

НИКОЛА ПЕТКОВ: Бял килим и отгоре слама.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Само внимавайте, защото сламата много се пързала.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Именно това исках да кажа - дали е удобно това за самите актьори, които са с тези шпиц обувки. От актьорска гледна точка задавам въпроса. Това е технически въпрос.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Аз също веднага си помислих за тази слама същото.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Може би трябва да бъде зафиксирано. Да бъде загатнато. Да бъде залепено. Да не е слама и актьорите да ходят по сламата, защото сламата се хлъзга, а хлъзнеш ли се, отива по дяволите.

ОБАЖДАТ СЕ: Вдига се прах. Всичко ще влиза в гърлото.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, този въпрос трябва да се уточни.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Това е просто един технически въпрос, който ме интересува.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Той стои с пълна сила и пред балона, защото там имаме пръст, истинска пръст. Така че пак може да си види га пушилка.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ние ще я оросяваме.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Да, и тука с одеколон ще я пръскаме сламата. /Веселост/

ВЕНЕРА НАСЛЕДНИКОВА: Аз също искам да кажа няколко думи във връзка с костюмите. На мене ми харесва вицът в подхода на колегата и мисля, че максимално трябва да се търси остротата в типажа. И колкото по-близо в реализацията се стигне до неговите намерения, толкова по-добре ще бъде за спектакъла.

На добър час на нашите гости!

СЛАВКА СЛАВОВА: Много хубаво е подсказан характерът в костюмите.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Настина са много хубави.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Искам само да запитам тези кравешки глави през цялото време ли ще бъдат там?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: През цялото време. Те са закачалки.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Аз си ги представях, че може да бъдат еленови рога и в някой момент да бъдат кравешки.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ако са еленови рога, трябва да пресем действието в Унгария в някой замък. /Веселост/

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Те при друга ситуация.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Аз мога да услужа, обаче не е удобно. /Веселост/

Пък имам и съратници в театъра, които ще услужат и те в края на краищата. /Веселост/ Не съм само аз.

Аз искам да кажа, че ние приехме смелото и оригинално решение на режисьора, съгласихме се така да поставим пиесата в нашия театър, по нов начин, оригинално и смело решена. Визуалното

решение на спектакъла е дете на режисьорското решение. Щом ние сме се съгласили на първото, естествено това е следствие от първото и то е много сполучливо намерено и е в пълно съзвучие с намерението на режисьора.

Много ми допада и на добър час!

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Искаш да кажеш, че щом кажем "а", трябва да кажем и "б".

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Ами да. /Смях/

Друг някой иска ли думата? Партийният секретар няма ли да каже нещо?

БАСИЛ СТОЙЧЕВ: Ако трябва.

Аз също така поддържам това, което се каза. Разбира се тази пиеса може да се постави и може да ни критикуват защо точно такова решение, но аз мисля, че тука всички творци се изказват и е възможно и така, и така да се постави Йовков и пак да бъде Йовков. Естествено е, че годините, които ни делят от момента, когато е писана пиесата и е ставало действието, и такова осъвременяване на пиесата е абсолютно допустимо и хубаво.

А пък аз бих могъл да кажа и още нещо, като виждам как води репетициите режисьорът. Мисля, че всичко това, което той казваше на предишния съвет и което сега ни показва със скиците, ще стане така, както той го предлага и както го вижда. Аз имам вяра в него.

Също бих казал на добър час.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг някой иска ли ^{да} каже още нещо? Няма.

Тогава да приключваме. И аз ще кажа няколко думи.

Откровено казано, аз очаквах, че ще се върви към някакво по-благодушно решение, защото режисьорът беше привел един цитат, който се отнасяше за отношението на Йовков към своите герои.

Но веднага трябва да кажа, че аз приемам едно такова решение по няколко причини.

Другари, известно е, че Йовков не е автор на остри социални конфликти. При него нещата са малко по-приглушени. Той е малко особен и е много голям художник в нашата литература.

Но така или иначе същността на "Милионерът", независимо от това какво тълкуване ще се даде, същността на хората, които участвуват в тази история, е такава. Авторът може да не произнесе крайната присъда над тях, но те са такива. И ние при едно съвременно прочитане на тази пиеса, съвременниците така да се каже, имаме право на едно такова тълкуване, на това ново прочитане по много причини. Не само поради това, че основата за такъв прочит е заложена от автора в самото произведение, а и поради това, че ние решаваме актуални задачи на нашия живот. И в нашия живот за съжаление такива герои се срещат доста често и със словото на Йовков, с неговата художествена сила ние ще кажем някои неща, които имат актуално значение.

Смятам, че в този смисъл решението, което предлагат нашите двама автори, е добро, интересно, приемливо. Прави ми също така, че то е много театрално, което е необходимо на камерната сцена особено. А ние с тях ще разговаряме допълнително за другото решение.

Аз смятам, че художественият съвет с пълно основание може да приеме този декор и костюмите и да пожелаем на добър час.

А сега давам думите на другите двама автори - Димитър Стоянов и Атанас Велянов.

В Т О Р А Т О Ч К А

ДОКЛАД НА РЕЖИСЬОРА

ДИМИТЪР СТОЯНОВ: Основната мисъл е, че много по-важно е човекът да изпъкне в този свят, отколкото мебелът и всичко, което ние виждаме тука.

Как е разположено като пространство?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Това го виждаме, Митко.

ДИМИТЪР СТОЯНОВ: Виждате ли, че не е така наредено?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Виждаме.

ДИМИТЪР СТОЯНОВ: Пространството е разположено едно срещу друго. По средата има една пътека, която ги свързва. Т.е. до-мът и кабинетът. И непрекъснато героите сноват от дома до кабинета и от кабинета до дома. Срещуположно. Така, както е във "Всичко е свършено".

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Колко места ще има?

ДИМИТЪР СТОЯНОВ: 150 места.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре. /Смях/

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Всеки си гледа сметката! /Смях/

ДИМИТЪР СТОЯНОВ: Един от вицовете, които е намерил художникът, е, че този мебел е същият, който е на камерната зала. Това са същите въртящи се столчета, които има камерната зала. Те са вътре вплетени в бюрата. Бюрата тука добре са нарисувани, но все пак, за да имате по-ясна представа, те са точно както в тези авиокомпании - на Ерфранс, на САС и разни други и са свързани едно с друго.

Тука сега има две неща, които може би трябва да се уточнят. Насреща има един часовник, който отмерва времето и то отмерва го в посока на тези светлинки, които се движат. Насреща има

една плексигласова ли, каква ще бъде, Наско, тази стена?

АТАНАС ВЕЛЯНОВ: Стена, която трябва да свети.

ДИМИТЪР СТОЯНОВ: Една стена, която свети отзад с един студен блясък.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Обратно на ламперията.

ДИМИТЪР СТОЯНОВ: Да. А тука насреща има една стена от тази, дето сега ги правят младежите - цветомузика, на която тези петна ще действуват само в отделни моменти, когато ни трябва.

АТАНАС ВЕЛЯНОВ: Ажурна мастика.

ДИМИТЪР СТОЯНОВ: Ажурна мастика и светват от време-навреме.

Телевизорът е също едно от нещата, които присъствуват, и има следното вицово положение. Когато актьорите играят и гледат телевизия, те ще гледат спектакъла на горния театър, т.е. на големата сцена, а долу ще се разиграва другото действие. И тъй като това е момент, който твърде много ще присъствува, на няколко пъти, присъствуват героите, които гледат телевизия, пристига главният герой и загасва телевизора, на другия ден пак отива на работата, пак се връща, зрителят на четири-пет пъти ще има възможност да гледа и част от спектакъла, който върви на големата сцена горе. /Весело настроение/

БАНЧО БАНОВ: Това трябва да се отрази на билетите.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Да се отбележи в програмата. /Веселост/

ДИМИТЪР СТОЯНОВ: Има само един миг, в който зрителната зала изведнъж заживява с цялата тази история. Има там един момент в който главният герой иска да направи събрание на хора и да ги пита как са те, как живеят, какво става с тях. Това е единственият миг, в който ние се дистанцираме от обстановката, която е тука и влизаме в пряк контакт със зрителната зала и пак се връща-

ме в нашето представление.

Това е.

Костюмите са също издържани в тази посока. Промени особен при костюмите няма да има с тази бележка, че тука единственото, което не е нарисувано, това са едни престилки, за всички действащи лица, които играят в канцелариите. Независимо от това какъв е началникът, както всеки директор прави някакви промени, ние решихме нашият нов директор да сменя престилките. /Смях/ Един път цветът е един, друг път е втори, трети път е трети. /Смях/

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това е най-безболезнено. /Смях/

ДИМИТЪР СТОЯНОВ: Да. Всеки следващ път те са с престилки с различен смях.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Защото има директори, които сменяват хората. /Веселост/

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Секретарките най-напред. /Веселост/

ДИМИТЪР СТОЯНОВ: Секретарката е една и съща при нас. /Смях/

Това е в най-общи линии.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Когато на едното място свети, другото ще бъде тъмно ли?

АТАНАС ВЕЛЯНОВ: Приглушено.

ДИМИТЪР СТОЯНОВ: Приглушено. Но ще присъствува. Винаги ще напомня за този свят на героя, в който той се движи от дома до канцеларията и обратното. Има едни такива чести преходи.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Имате думата за въпроси и изказвания.

ИЗКАЗВАНИЯ

БАНЧО БАНОВ: Аз мога да кажа само, че изцяло приемам де-

кора. Много е интересен и с малко средства е направен.

Ако питате мене, не е в характера на героите, на главния герой, тази цветомузика. Не ми се връзва в характера му на човек. Той дълбае, дълбае...

ДИМИТЪР СТОЯНОВ: Ако трябва, да обясня с две думи за какво става въпрос. Някъде в края на пиесата героят се сеща, че преди десет години той се е занимавал с тези чудесии. Те в момента са и потънали в прах, той отдавна не ги е отварял. Има един единствен миг, в който той решава да се върне към тези неща, но вече е твърде късно. От младежките си години.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Както и Банчо. /Смях/

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз това исках да кажа.

БАНЧО БАНОВ: Аз къде ще се връщам вече! Трябва да се върна преди 50 години!

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: На мене декорът много ми харесва. Просто аз виждам решението на спектакъла, понеже той ни беше разказан предварително по цялата пиеса по действия. Много остроумни неща има в него, много лирично-комедийни ситуации позволява да се създаде ^ссамият декор. Тези преходи на диаметрално разстояние от самата зрителна зала дават много добри възможности.

Много е приятно това решение със столовете от зрителната зала по местата на бюрата и в кабинета. Смятам, че ще даде възможност за един много приятен вид, много приятна атмосфера на целия спектакъл. Това е удивително функционален декор.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз харесвам Наско Велянов като художник и мисля, че и този път сполуката му е определена и в сценографията, и в декора, и в костюмите.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Прави ми силно впечатление декорът. В него има определено настроение, което смятам, че отговаря на

пиесата, на прочита, както беше проведен тука. Харесва ми това, че една съветска пиеса позволява винаги да се отиде малко към битовизиране, когато се получава домашен интериор. Тука е проявен изключителен вкус, бих казала както на работната площадка, така и в дома. Харесва ми този стил, който смятам, че не противоречи на пиесата, а обратното - помага за нейното извяване.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това е евтино, но модерно.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Да, точно така. То е търсено, не е богата къща, но не е без вкус. Смятам, че това помага за тази действително приятна пиеса.

Смятам, че ще е успешно.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Ще може ли да се играе на другата сцена?

ОБАЖДАТ СЕ: Да. Трябва да се направи вариант.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Променя се само по размери.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Други искат ли да се изкажат? Няма.

Тогава да прикличваме. Художественият съвет приема декорациите и костюмите за "Назначение". Др. Панков да вземе мерки ателиетата веднага да започнат работа по това на широк фронт.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Всъщност костюмите са на Венера Наследникова. Те се приписаха на Наско.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Няма опасност да бъде оскърбена др. Венера Наследникова. Тя е известна.

Закривам заседанието.

/Закрито в 16,40 /

СТЕНОГРАФ:

/Л. Лазов/

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/Д. Фучеджиев/